

Atila Jožef

Veseljak beše, možda bandoglav
kad mu se u istinu darne.
Voleo je jelo i sa strane
skoro je ličio na boga.
Kaput je dobio od lekara
Jevrejina, rođaka ga kara:
Tornjaj se, ko da je on luda.
Ne nađe nigde spokoja lek,
ni u pravoslavlju, popa tek -
i bio je suvišan svuda,

no nemojte da vas sklepta tuga.

Sava BABIĆ fordítása

József Attila

Vidám és jó volt s tán konok,
ha bántották vélt igazában.
Szeretett enni s egyben másban
istenhez is hasonlított.
Egy zsidó orvostól kapott
kabátot és a rokonok
úgy hívták: Többé-itt-ne-lássam.
A görög-keleti vallásban
nyugalmat nem lelt, csak papot -
országos volt a pusztulásban,

no de hát ne búsuljatok.

(1928)

Atila Jožef

Veseljak, dobrica, prek pomalo,
uzimao k srcu nauk strog.
Veliki gurman i u ponečem
pljunuti gospod Bog.
Od jednog lekara Jevrejina
kad dopade mu staro odelo,
svojtá ga prozva „onaj što moli”.
Tražio utehu u pravoslavlju
ali ga zauzvrat mantija skoli.
U velikom je stilu znao da pati,
pa mu i ne treba vaše opelo.

Draginja RAMADANSKI fordítása